

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXVIII. An habitui Monastico, & Tonsuræ sua sit Antiquitas & Ratio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVÆSTIO LXVII.

An vita EREMITICA sit
probanda?

LUTHERANI vt Magdeburgenses Cent.
4. & 5. cap. 6. & 10. CALVINVS Instit.
1. 4. cap. 13. §. 16. culpant duo: Solitudinem,
& Austeritatem.

SVADENT istis Solitudinem; 1. Quia pe-
tuntur ex odio generis humani; contra Hebr.
10. Non deferentes collectionem nostram. 2.
Quia deferuntur officia charitatis à Deo
mandata: contra Heb. 10. *Adiuuemus nos
inuitem.*

Austeritatem: 3. Quia se exponunt peri-
culis & tentationibus: contra Matth. 4. *Non
tentabis Dominum Deum tuum.* 4. Quia
sunt ipsorum homicidæ sunt ieiuniis. &c.
contra Col. 2. *Habeto honorem corpori.* 5.
Quia multi Religionem posuerunt in fatuis
ridiculisque rebus: vt Simon Salus.

AVTOR. Vita eremitica est Sancta.
I. Testis Scriptura in *Antichristo meo
part. 2. quæst. 28.* ab exemplo Helix, &
Baptista: cuius & desertum, victum,
cultumque mirè interpretantur Mag-
deburgenses *Centuria 1. libr. 1. cap. 6.*
Bucerus & Zvinglius, apud Bellarmin.
lib. 2. cap. 39.

2. S. Patres eam iustis vehunt enco-
miis.

3. Rectaque illam ratio tuetur mul-
tiplex. 1. Tullit enim viros sanctissimos
2. Quia solitudo & Austeritas sunt o-
ptima media ad finem vltimum conse-
quendum: accedit Oratio, Consolatio,
victoria sui & cupiditatum, Pænitentia
fructus; *Non leuius saltem macula e vitam cri-
mine possent.*

DICO AD I. Non hominum odio;
sed purioris Vita studio secedunt. Aug. I.

I. de morib. Eccl. c. 9. *Quid est quod vi-
dent, qui non possunt homines non diligere; et
tamen possunt homines non videre? Profecto
illud, quicquid est, præstantius est rebus hu-
manis, cuius contemplatione potest homo sine
homine viuere.*

AD II. Aug. ibid. c. 31. *Videntur nõ-
nullis plus, quàm oporteret, deseruisse res hu-
manas; Non considerantibus, quantum nobis
eorum animus in orationibus proficit, & vita
ad exemplum, quorum corpora videre non
sinimur.*

AD III. Non, exponere se; sed teme-
rè exponere periculo, peccatum est.

AD IV. Quin multi talibus perditu
vixerunt. Honore non verò corpori habent;
vt is, qui ait, 1. Cor. 9. *Castigo corpus meum.*
&c. & tamen ei præbent necessaria.

AD V. Instinctus S. Spiritus id egit.
Sic Isaiam cap. 20. iussit incedere nudum:
Ieremiam, cap. 28. catenatum: Ezechie-
lem, cap. 4. edere panem fimo bouino
coctum, cubare per 390. &c.

QVÆSTIO LXVIII.

An habitus monastici & tonsura sua sit
Antiquitas, & Ratio?

LUTHERANI, vt Magdeburgenses Cent. 4. cap. 6.
Vtrumque superstitionis arguunt; difformeque
Scripturæ, & Ecclesiæ puræ dicunt.

CALVINVS Instit. 1. 4. c. 19. §. 27. Vsum
habitus cepisse putat tempore S. Augustini:
Causam tonsuræ, quod tunc solum delicati
essent comati.

SVADENT istis. Hortensius Landus:
1. Quia, Leu. 19. *Non attondebitis comam
in rotundum.* 2. Ierem. 9. *Dispergam o-
mnes circumtonsos in comam.* 3. Luc. 21.
Sacerdotes non radent caput, n. que barbam.
4. *Barnuch vlt.* Ieremias ridet sacrificios
rafos caput & barbam.

AV

AVTOR. I. Habitu notabili profidentes mundi contemptum ac pœnitentiam indui peruetus est. Teste S. Dionysio lib. Eccl. Hierarch. c. 6. Athanasius, ait *fuscam ac vilem* gerunt: Palladius, *occulis vfas Sanctimonialia*: Tertullianus, *Deo dicatos habitus* ferunt. Ecce antiquitatem.

II. RATIO monastici habitus est Dionysio Basilio, 1. Mutatio vitæ, & ad designandum huius propriam professionem. 2. Ut sic insignes habitu cogatur rectius vivere, ceu cognitu faciles. 3. *Cucullus*, ait Cassianus, denotat infantilem simplicitatem & innocentiam. 4. *Saccus*, ait Hieronymus & Cassianus pœnitentiam, mundi que contemptum indicat.

III. TONSURARI peruetus est. Dionys. *Sacerdos signo crucis eum consignatum tondet; omnique veste detracta eum alia induit.* Anicetus Papa iubet in modum spheræ caput radi. Isidorus & Beda aiunt, S. Petrum gestasse primum coronam; ac inde clericalem descendere tonsuram, similem hodiernæ monachali, teste *Concilio Toletano.*

IV. RATIO Tonsuræ, 1. Quia, Concil. Agath. iubet pœnitentes tonderi. 2. *Isidori*: Imitatio Nazaræorum, qui die consecrationis suæ radebantur, coma infernè defluente. 3. *Beda*. Insigne coronæ Dominicæ. 4. *Isido.* In signum abiiciendorum superfluum. 5. *Dionysius.* In signum vitæ apertæ & puræ.

Vnde figmenta Lutheri & Caluini patent.

DICO AD ista *Isichio teste*: Sic tonderi, erat ornare comam; quod ueti-

tum. Deinde, Sacerdotibus Iudæorum erat prohibita rasura; ne similes essent gentilium sacrificulis. Demum, ista erant Ceremonialia; ideo nil obligant hodie.

Q V Æ S T I O LXIX.

*An Monachis Laborare necesse,
& nefas Mendicare?*

CALVINUS *Instit. l. 4. c. 31. §. 10.* Cum Wicleffo pertendit, Monachos solius suis victitare laboribus oportere.

1. Idque vi f u Præcepti, seu *Concilii Eph. 4. 1. Thess. 4. 2. Thess. 3. 2.* Quæ & Augustinus lib. *de opere Mon. cap. 17. 102.* contemplatiuos, ut maxime vult exemptos a labore. 3. Quia, sic mos perpetuus obinet monasticus.

AVTOR. Laborandi præceptum diuinum omnibus commune est.

I. Ut, *Eph. 4. non furerur quis.* I. *Vt Thess. 4. Honeste ambuletis ad eos, qui foris sunt; Et nullius aliquid desideretis.* 2. *Thess. 3. Audiuiimus enim aliquos iter vos inquietos esse, nil operantes, sed curiales agentes.*

2. Qua causa S. Augustinus arguit otiosos laborifugas. Qui autem prædicant, sacrificant, verè laborant operum digni etiam mercede sua. *Quin, cap. 16. ait ex Act. 11. qui omnia in commune ad pedes Apostolorum deposuerant, in coactos laborare; sed collectis Gratiarum sustentatos esse.*

3. Nec contemplatiuos ad laborem obligat, cum intendunt altiori bono operationis, *Psalmodia. &c.* Quæ tamen vult interponi exercitio corporali.

4. Ad hoc quoddam sua regula adstringebat principaliter; quòd plerique venirent laici ad monasticum.

Hinc